

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil slet ikke gå ind på hr. Rune Lunds mange spekulative forestillinger, for jeg har gjort det fuldstændig klart allerede i går her i Folketings-salen, at vi ønsker, at alle lande skal have lov til at tilkendegive deres holdning, også Danmark, og at vi derfor skal gennemføre en folkeafstemning. Men forudsætningen for det er naturligvis, at der er en traktat at stemme om, og også, at den ikke bagefter bliver lavet om, for det er jo meningsløst.

Derfor eksisterer forudsætningerne for hr. Rune Lunds spørgsmål slet ikke, og derfor er det ikke andet end spekulative forestillinger i hr. Rune Lunds hoved.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1779

2) Til statsministeren af:

Søren Espersen (DF):

»Hvad er statsministerens reaktion på resultatet af den franske folkeafstemning i søndags, og hvorledes påvirker resultatet den kommende danske folkeafstemning?«

Søren Espersen (DF):

Jeg synes også som statsministeren, at vi havde en god og grundig debat i går om mange ting. Jeg konstaterede også allerede der, at statsministeren har rykket sig vældigt fra søndag aften og frem til nu, og jeg er sikker på, at efter i aften vil statsministeren rykke sig yderligere. Den debat synes jeg slet ikke vi skal ind på mere.

Vi har haft en diskussion om, hvorfor folk sagde nej i Frankrig. Der var alle mulige forskellige grunde, har vi fået at vide. Der er sikkert også mange grunde til, at man siger ja. Jeg har sågar også hørt SF'ere herhjemme sige ja, fordi de ikke ville komme fru Pia Kjærsgaard i møde. Der er alle mulige forklaringer på, hvorfor man gør det ene og det andet. Jeg er sikker på, at Chirac også har fået mange jastemmer, og det tror jeg vi kan være enige om.

Det, jeg egentlig gerne vil bede statsministeren forholde sig til, er: Kunne man forestille sig, at forfatningen er det, som egentlig er det afgørende, det, som folk nu generelt siger nej til? Vi vil ikke have en forfatning i Europa. Kunne det være en forklaring?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er det sikkert for nogle, men langtfra alle. For som hr. Søren Espersen også beskriver det, har debatten i så vel Frankrig som Holland handlet om mange ting. Faktisk er det sådan, at det meste af debatten har handlet om alt andet end selve traktaten.

Men det, der jo er interessant, er, at den del af debatten i f.eks. Frankrig, som har handlet om traktaten, har handlet om, at en stor del af de franske nejsigere, ikke mindst fra venstrefløj, har ønsket, at der skal være mere EU-indflydelse på f.eks. socialpolitik og på arbejdsmarkedspolitik. Jeg tror, at hr. Søren Espersen meget ville betakke sig for det, hvis vi skulle gå i den retning.

Kl. 13.10

Men vi kan altså konstatere, at hr. Søren Espersen siger nej til traktaten, og det er der også nogle i Frankrig der gør. Men de gør det med vidt forskellige udgangspunkter. Det, de franske nejsigere vil, er det stik modsatte af, hvad hr. Søren Espersen vil.

Søren Espersen (DF):

Jeg kunne ikke have sagt det bedre selv. Det er så svært at dechiffrere, det er så svært at analysere, hvorfor folk står inde i boksen og sætter et kryds et bestemt sted. Det er sågar vanskeligt at finde ud af, hvorfor de stemmer på forskellige partier. Der er alle mulige forklaringer.

Det er derfor, jeg mener, at man skal holde op med den slags botanisering. Vi skal bare nøjes med at konstatere, at det her var en forfatning, som der skulle stemmes om hvorvidt man ville have eller ej, og at et meget stort flertal af franskmændene sagde nej.

Jeg ville ønske, vi kunne komme så vidt, at vi ikke nødvendigvis bare i den her situation begynder at finde ud af, hvordan vi så skal lave forfatningen om. Det er det, jeg spørger statsministeren om: Kunne det tænkes, at vi nu skulle tage en diskussion om, hvorvidt Europa skal have en forfatning overhovedet? Kunne det tænkes? Eller er det for hypotetisk for statsministeren? Er det en mulighed?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er da bestemt det, jeg ønsker. I går brugte jeg faktisk meget tid her i Folketingssalen på at argumentere for, at man nu holder sig til sagen.

Jeg synes netop, at man skal være forsigtig med at gå ind og tolke nej i Frankrig og et muligt nej i Holland, for der er så mange motiver. Så det synes jeg ikke man skal begynde at begive